

KOLIKO ČESTO ĆU OPROSTITI SVOM BRATU?

ELEN G. VAJT

„Tada dođe k njemu Petar i reče: „Gospode, koliko puta može da sagreši protiv mene brat moj i da mu oprostim? Do sedam puta?“ Reče mu Isus: „Ne velim ti: do sedam puta, nego: do sedamdeset puta sedam. Stoga je kraljevstvo nebesko nalik nekom kralju koji htjede da uredi račun sa svojim slugama. Kada je počeo da obračunava dovedošće mu jednog koji mu je dugovao deset hiljada talenata. Kako nije imao čime da plati, naredi njegov gospodar da se prodaju on, njegova žena, deca i sve što je imao, i naplati se. Tada pade sluga i pokloni mu se, rekavši: 'Gospodaru, imaj strpljenja sa mnom i sve ću ti isplatiti.' I smilova se gospodar tog sluge, otpusti ga i oprost mu dug.

Ali taj sluga izađe i nađe jednog od svojih kolega, koji mu je dugovao sto novčića: zgrabi ga i poče da ga davi govoreći: 'Plati što si dužan.' I pade mu taj kolega do nogu i zamoli ga, rekavši: 'Imaj strpljenja sa mnom i sve ću ti isplatiti.' Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamicu dok ne isplati dug. Kada su njegove kolege videle šta se dogodilo, silno se ražalostiše i odoše da jave svom gospodaru sve šta se desilo. Tada ga pozva njegov gospodar i reče mu: 'Zli slugo, sav onaj dug sam ti oprostio, jer si me zamolio. Zar nije trebalo da se i ti smiluješ svom sluzi kao što sam se i ja smilovao tebi?' I gospodar ga, gnevan, preda mučiteljima dok ne isplati sve što mu je dugovao. Tako će i moj nebeski Otac učiniti vama ako svako od srca ne oprost svom bratu njegove greške.“

Ova parabola je namenjena da pokaže duh nežnosti i saosećanja koje čovek treba da pokaže prema svom drugu. Pomilovanje ovog kralja predstavlja pomilovanje koje je natprirodno – božanski oproštaj svih grehova. Hrist je predstavljen kraljem koji, dirnut saosećanjem, oprašta dug

svog slugu. Čovek je bio pod osudom prekršenog zakona. Nije mogao da spasi sam sebe; i iz ovog razloga, Hrist je došao na ovaj svet, odenuo svoje božanstvo u ljudskost, i dao svoj život, Pravdu za nepravdu. Želeo je da da sopstveni život kao primer strpljenja koje bi čovek trebao da vežba prema svom drugu.

Kada je dužnik molio za odlaganje, obećanjem „Imaj strpljenja sa mnom i sve ću ti isplatiti“, kazna je opozvana; ceo dug je poništen; i uskoro mu je data prilika da postupi isto kao gospodar koji mu je oprostio. Idući napolje, sreo je kolegu slugu koji mu je dugovao sto novčića. Ali on sa kojim je toliko milosrdno postupano, postupio je sa svojim kolegom na potpuno drugačiji način. Njegov dužnik uložio je zahtev sličan onom koji je i on sam kralju uložio, ali bez sličnog rezultata. On kojem je nedavno bilo oprosteno nije bio ljubazan, i nežnog srca, i sažaljiv. Dobrotu, milost i ljubav koji su mu ukazani nije vežbao u postupanju sa svojim kolegom. Nije se obazirao na zahtev da bude strpljiv. Dobrota koja mu je ukazana mu je samo otvrdnula srce. Mala suma koja mu je dugovana bila je sve što je nezahvalnom slugi moglo da bude na umu. Zahtevao je sve što je smatrao dugom, i sproveo u delo kaznu koja je tako milostivo opozvana za njega.

Lekcija za učenje je da moramo da imamo duh istinskog praštanja, kao što i Hrist oprašta grešniku, koji ni u jednom slučaju ne može da plati svoj ogroman dug. Moramo da imamo na umu da je Hrist platio ogromnu cenu za ljudske duše, i treba da ih tretiramo kao Hristovo kupljeno vlasništvo.

Ne treba misliti da ova parabola uči lenjosti. Božja reč uči da ako čovek ne želi da radi, ne treba ni da jede. Gospod ne zahteva od vrednog čoveka da podržava one koji nisu marljivi. Postoji gubljenje vremena, nedostatak napora, koji dovodi do siromaštva i oskudice. Ukoliko ove greške ne vide i ne ispravljaju oni koji im udovoljavaju, sve što može biti učinjeno u njihovu korist je kao stavljanje blago u korpu sa rupama.

Međutim postoji neizbežno siromaštvo; i naše je da pokažemo nežnost i saosećanje prema onima koji nemaju sreće.

U molitvi koju je Hrist učio svoje učenike, rekao je: „Oprost nam naše dugove, kao što i mi opraštamo svojim dužnicima.“ Ovim nije mislio da razumemo da kako bi nam bilo oprosteno, ne treba da zahtevamo naše pravedne dugove od naših dužnika; već ako su kroz nerazumno upravljanje bili u položaju gde ne mogu platiti, ne treba da budu tretirani grubo, ugnjetavani, niti stavljeni u zatvor.

Ne postoji vrlina u zagovaranju da krađa ili nepoštene radnje treba da prođu nekažnjeno; ali postoje stvari u vezi sa crkvom koje bi trebalo da se čuvaju unutar njenih granica. Lična osveta ne pristaje Božjem detetu. Ako je vređan, mora da podnese to strpljivo; ako je prevaren za ono što je njegov pravedni dug, ne treba da se žali nevernicima na sudu pravde. Radije, neka pretrpi gubitak i nepravdu. Može se osetiti povređeno, i može biti iskušan da izazove ugnjetavanje svog druga; ali ako prati taj smer, otkriće da nije imao Hristov Duh.

Hrišćani ne moraju da se bore za svoja prava. Oni stoje pod zaštitom Hristove zastave. Oni treba da priznaju vrhovni autoritet Kralja nad kraljevima i Gospodara nad gospodarima. Po pitanju neprilike između njih i njihove braće, ne treba da se žale Cezaru ili Pilatu. Račun svih ovih stvari je čuvan; i u svoje pravo vreme, Hrist će osvetiti svog izabranika. Bog će se pozabaviti sa onim ko je prevario svog brata i izazvao Boga. „Osveta je moja“, kaže; „ja ću je vratiti.“

Apostol Pavle nas zadužuje: „Ima li, stoga, ikakve utehe u Hristu, ili ikakvog bodrenja ljubavi, ili ikakvog zajedništva Duha, ili ikakvog nežnog osećaja i milosrđa, ispunite svoju radost time da budete istomišljenici imajući istu ljubav, jednodušni, jedno mislite. Ništa nemojte činiti iz nadmetanja ili isprazne slave, nego u poniznosti uma jedan drugog smatrajte višim od sebe. Nemojte gledati svaki

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.“ Otk. 14:12.

IZD. 76, BR. 1.

BETL KRIK, MIČ., JANUAR 3, 1899.

CEO BR., 2305.

na svoje, nego i na ono što je od drugih. Neka u vama bude isti um koji beše i u Hristu Isusu.“ „Samo se vladajte dostojno Hristovog jevanđelja da, došao ja i video vas ili bio odsutan, mogu čuti za vas da čvrsto stojite u jednom duhu i jednodušno se zajednički borite za veru jevanđelja... Jer vama je zbog Hrista dato kao milost ne samo u njega verovati, nego i za njega trpeti.“

Prečesto kada su prestupi ukoreni iznova i iznova, a prestupnik prizna svoju krivicu, onaj koji je trpeo postaje umoran, i misli da je oprostio sasvim dovoljno. Međutim Spasitelj nam je dao primer kako bi trebalo da se pozabavimo sa onima koji greše. „Ako tvoj brat sagreši protiv tebe“, on kaže, „prekori ga; i ako se pokaje, oprost mu“. Nemoj ga smatrati nevrednim tvog poverenja. Pazi „na sebe da i ti ne budeš iskušan“.

Duh opraštanja treba da se neguje; ipak Gospod kaže „ako tvoj brat sagreši protiv tebe, prekori ga“. Prestup može biti protiv nas, ili protiv neke druge duše koju je Hrist kupio svojom krvlju. Ove nepravde se ne smeju zaobići. Gospod nam je zapovedio da ne dopuštamo nepravdu protiv našeg brata. Jedino je ispravno da se gnev oseti protiv zlodela; jer je zbog njega Hrist obeščašćen. Greh je trebao biti nazvan svojim pravim imenu, i trebao je biti jasno izložen pred nepravednikom. „Sagreši li tvoj brat protiv tebe“, Hrist je rekao, „idi i ukori ga nasamo: ako te poslušaj, zadobio si svog brata. Ali ako te ne poslušaj, uzmi sa sobom još jednog ili dvojicu, kako bi se na iskazu dvojice ili trojice svedoka temeljila svaka izjava. Ako ni njih ne poslušaj, reci to crkvi. Ako ni crkvu ne poslušaj, neka ti bude kao paganin i carinik.“

U obraćanju Timoteju, Pavle kaže: „Sve Pismo je od Boga nadahnuto i korisno je za nauk, za uveravanje, za popravljavanje, za odgajanje u pravednosti: da čovek Božji bude savršen, potpuno opremljen za svako dobro delo. Zadužujem te, stoga, pred Bogom, i Gospodom Isusom Hristom, koji će suditi živima i mrtvima za

dolaska svog i svog kraljevstva: Propovedaj reč, bilo zgodno ili nezgodno vreme; uveravaj, opominji, ohrabruj sa svom strpljivošću i poukom. Jer doći će doba kada ljudi neće podnositi zdrav nauk, nego će prema vlastitim požudama sami sebi nagomilati učitelje, jer će ih svrbeti uši; i odvrtiće svoje uši od istine i okrenuti se bajkama. Ali ti budan budi u svemu, podnesi nevolje, vrši delo širenja jevanđelja, služenje svoje potpuno ispuni.“ Opet kaže: „Jer su mnogi nepokorni i praznorečivi i zavodnici... Stoga ih oštro ukoravaj da budu zdravi u veri.“

Hrist je znao izopačenost srca ljudi, čak i onih koji bi trebalo da budu zaposleni u crkvi, i sumirao je put koji bi trebalo da bude praćen. Znao je da bi ovo, ako je praćeno, zatvorilo vrata nerazumevanju, otuđenju, i sukobu. Ali ove smernice su u velikoj meri nepoštovane od strane navodnih Božjih ljudi, i rezultat je razdor.

Hrist je učitelj svog naroda. On bi želeo da sede kraj njegovih nogu kao mala deca, i da nauče lekcije koje su tako neophodne. „Zaista, kažem vam“, rekao je, „ako se ne obratite i ne postanete kao mala deca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.“ Borba za superiornošću je rezultat popuštanja iskušenjima neprijatelja. Nijedan čovek ne bi trebalo da gaji ideju da mora da bude prvi; da mora da bude iznad svoje braće; da njegov glas mora da bude taj glas u veću, i u postavljenim planovima. Kad se čovek postavi tamo gde bi Bog trebalo da bude, nalazi se upravo tamo gde Sotona želi da on bude. I uzdizanjem sebe nad onima koji će slušati njegove predloge, Sotona nastavlja dalje isti posao koji je počeo na nebu.

Potrebno je vreme i strpljenje za rast u hristolikosti karaktera; ali je veoma laka stvar prihvatiti Sotonine atribute i steći njegove navike. Lako nam je da postanemo optuženici braće, i da postavimo sebe kao standard karaktera; i Sotonina obmana biće kompletna ukoliko se ne učini odlučan otpor protiv prvog neprijateljevog pristupa. Ako se Bog ne traži u molitvi,

ako njegova pretvarajuća milost ne dođe u dušu, neće biti težnje za suprotstavljanjem Sotoninim lukavim iskušenjima.

Pavle pita, „Zar je Hrist razdeljen?“ Zar nemamo jednu duhovnu glavu? Hrist je bio sjedinjujući kamen, glavni ugaoni kamen, u svim dobima. Patrijarsi, levitsko sveštenstvo i današnji Hrišćani, imaju svoj centar u njemu. On je sve i u svemu. „Milost Božja, koja donosi spasenje, pojavila se svim ljudima učeći nas da, odrekavši se bezbožnosti i svetovnih požuda, razborito, pravedno i pobožno živimo u ovom sadašnjem svetu iščekujući tu blaženu nadu i slavni dolazak velikog Boga i Spasitelja našeg, Isusa Hrista, koji je dao samog sebe za nas da nas otkupi od svakog bezakonja i očisti sebi osobit narod, revan u dobrim delima.“

Hristov krst je zalag našeg društva i saveza. Mora da dođe vreme kada će se stražari videti oči u oči; kada će truba zatrubiti određeni zvuk; kada više „Efrajim neće zavideti Judi, a Juda neće zadavati muke Efrajimu“.